de controle van het Hof zich beperken tot de vraag of de administratie, gelet op de wijze waarop zij tot haar oordeel heeft kunnen komen, binnen redelijke grenzen is gebleven en niet op kennelijk onjuiste wijze van haar bevoegdheid gebruik heeft gemaakt. In het kader van haar discretionaire bevoegdheid is de instelling immers bij uitsluiting bevoegd om te beoordelen of de gezondheidstoestand van de gekozen sollicitant hem toelaat zijn functie naar behoren uit te oefenen.

RAPPORT TER TERECHTZITTING
in zaak 26/85 *

I — De feiten en het procesverloop

Verzoeker is op 20 oktober 1958 als reviseur in de rang van hulpvertaler in dienst gekomen bij de dienst „Vertaling" van de Commissie.

Hij werd bij besluit van 3 november 1959 per 1 januari 1959 vast aangesteld in de rang LB 3, een voorlopige post van het organigram uit de periode van vóór het Statuut.

Bij besluit van 3 december 1962 werd verzoeker per 1 januari 1962 aangesteld in de rang LA 5, salaristrap 5, en bij besluit van 23 september 1963 per 1 februari 1962 bevorderd naar de rang LA 4. Per 1 februari 1981 werd hij aangesteld tot hoofd van een groep.

Bij besluit van 7 februari 1984 stelde de Commissie verzoeker ad interim aan in het ambt van hoofd van de afdeling IX. C.7 „Franse vertalingen" voor de periodes 1 mei tot 30 september 1981 en 1 juni tot 24 oktober 1982. Bovendien was verzoeker van 20 januari tot 16 mei 1984 plaatsvervangend „afdelingshoofd".

Op 17 februari 1984 publiceerde de Commissie de kennisgeving van vacature COM/407/84 betreffende het ambt van „hoofd van de afdeling Franse vertalingen" (rang LA 3) bij het directoraat-generaal „Personeelszaken en algemeen beheer" (IX. C.7). In de kennisgeving van vacature werden de navolgende kundigheden geëist:

„1) Kennis op universitair niveau afgesloten met een diploma of gelijkwaardige beroepservaring;

2) grondige kennis van alle problemen die met de leiding van een grote groep vertalers gepaard gaan;

3) zeer grondige kennis op het gebied van vertaling en revisie."

Bij besluit van 16 mei 1984 voorzag de Commissie bij wege van bevordering in de

* Procestaal: Frans.

vacature, door aanstelling van H. Dubois, tot dan toe hoofd van de groep „Algemene en administratieve zaken — ontwikkeling".

Op 25 juni 1984 diende verzoeker een klacht in op grond van artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut; daarin verzocht hij om ongedaanmaking van het besluit om zijn sollicitatie af te wijzen, en van het besluit om Dubois op de betrokken post aan te stellen. In die klacht werd de Commissie voornamelijk verweten, bij het vergelijkend onderzoek van de verdiensten van de sollicitanten verzoekers beoordelingsrapport voor de periode 1 juli 1981 tot 30 juni 1983, dat zich niet in zijn persoonsdossier bevond, niet in aanmerking te hebben genomen.

In haar antwoord van 7 november 1984 gaf de Commissie toe, dat het beoordelingsrapport op het ogenblik van het vergelijkend onderzoek inderdaad in verzoekers persoonsdossier had ontbroken. Zij vervolgde:

„Op 24 oktober 1984 heeft de Commissie de verdiensten van de sollicitanten derhalve opnieuw onderzocht en daarbij ook genoemd beoordelingsrapport in aanmerking genomen. Zij is tot de conclusie gekomen, dat in de bij kennisgeving COM/407/84 bekendgemaakte vacature moest worden voorzien bij wege van bevordering van de heer H. Dubois. Dusdoende heeft de Commissie haar besluit van 16 mei 1984 bevestigd en besloten dat de aanstelling van Dubois op de post van hoofd van de afdeling ‚Franse vertalingen' niet ongedaan zou worden gemaakt.

Daar dit besluit met volledige kennis van alle relevante gegevens is genomen, meent de Commissie dat uw klacht zonder voorwerp is geraakt."

Bij verzoekschrift van 31 januari 1985, dat op dezelfde dag ter griffie van het Hof is ingeschreven, heeft verzoeker het onderhavige beroep tot nietigverklaring ingesteld.

Het Hof (Derde kamer) heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en de advocaat-generaal gehoord, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan. Wel heeft het de Commissie gelast bepaalde stukken betreffende het verloop van de betrokken aanstellingsprocedure over te leggen.

II — Conclusies van partijen

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1) Het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

2) Alvorens recht te doen, de wederpartij uit te nodigen aan het procesdossier toe te voegen:

   2.1. de in mei en oktober 1984 aan de „groep Noël" toegezonden stukken met betrekking tot de vacature;

   2.2. het bewijs dat de persoonsdossiers van de solliciterende ambtenaren daadwerkelijk aan de groep zijn voorgelegd en onderzocht zijn;

   2.3. de processen-verbaal van de beraadslaging van die groep betreffende het vergelijkend onderzoek van de verdiensten en beoordelingsrapporten van de betrokken ambtenaren;

   2.4. proces-verbaal nr. 737 van de vergadering van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 16 mei 1984;

   2.5. proces-verbaal nr. 755 van de vergadering van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 24 oktober 1984;

2.6. de bijzondere processen-verbaal betreffende de „andere beraadslagingen van de Commissie over deze kwestie", referenties doc. COM(84) PV 737, tweede deel, punt XII. A.1 en doc. COM(84) PV 755, tweede deel, punt X. A.3;

2.7. de versnelde schriftelijke procedure nr. E/1302/84 van 26 oktober 1984 houdende voorstel voor een antwoord op de klacht van verzoeker.

3) Bijgevolg nietig te verklaren:

a) het besluit van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 16 mei 1984 tot aanstelling van H. Dubois in het LA/3-ambt van hoofd van de afdeling IX. C.7 „Franse vertalingen" bij het directoraat-generaal Personeelszaken en algemeen beheer;

b) het stilzwijgend besluit tot afwijzing van verzoekers sollicitatie naar dit ambt;

c) het besluit van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 24 oktober 1984, houdende bevestiging van haar besluit van 16 mei 1984 tot aanstelling van H. Dubois in dat ambt;

d) het uitdrukkelijk besluit van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 7 november 1984 tot afwijzing van de door verzoeker op 22 juni 1984 ingediende administratieve klacht.

4) Verweerster krachtens artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering te verwijzen in alle kosten van het geding en krachtens artikel 73, sub b, van bedoeld Reglement in de door verzoeker met het oog op de procedure gemaakte noodzakelijke kosten, in het bijzonder de reis- en verblijfkosten en de honoraria van een advocaat.

De *Commissie* concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep ongegrond te verklaren, kosten rechtens.

III — Middelen en argumenten van partijen

A — *De ontvankelijkheid*

1. Tot staving van de ontvankelijkheid van het beroep voert *verzoeker* aan, dat het is gericht tegen een hem bezwarende handeling als bedoeld in artikel 91 Ambtenarenstatuut, dat het binnen de voorgeschreven termijn en na afloop van de administratieve procedure is ingesteld, en dat zijn procesbelang voortvloeit uit het feit dat het bestreden besluit zijn loopbaan nadelig beïnvloedt.

2. De *Commissie* betwist de ontvankelijkheid van het beroep op grond van de navolgende argumenten.

De klacht had voornamelijk betrekking op het feit dat op het ogenblik van het vergelijkend onderzoek van de ingediende sollicitaties door het tot aanstelling bevoegd gezag verzoekers beoordelingsrapport voor de periode 1 juli 1981 tot 30 juni 1983 zich niet in zijn persoonsdossier bevond. Na de klacht van verzoeker heeft de Commissie evenwel op 24 oktober 1984 de verdiensten van de sollicitanten opnieuw onderzocht en daarbij ook genoemd beoordelingsrapport in aanmerking genomen. Bijgevolg is de klacht zonder voorwerp geraakt.

In deze omstandigheden is de verzoeker bezwarende handeling niet het aanstellingsbe-

sluit van 16 mei 1984, maar het nieuwe besluit van 24 oktober 1984, waartegen verzoeker geen klacht heeft ingediend.

B — *Ten gronde*

Het beroep berust op de navolgende middelen: schending van artikel 45 van het Statuut, willekeur en misbruik van bevoegdheid.

Schending van artikel 45 van het Statuut

1. Volgens *verzoeker* heeft het tot aanstelling bevoegd gezag de persoonsdossiers van de sollicitanten en met name hun beoordelingsrapporten niet nauwgezet onderzocht, zulks in strijd met artikel 45 van het Statuut, dat bevordering afhankelijk stelt van een „onderzoek waarbij de verdiensten der ambtenaren die voor bevordering in aanmerking komen, alsmede de beoordelingsrapporten die over hen zijn uitgebracht, onderling worden vergeleken".

Daar het ging om de bevordering van een LA 4-ambtenaar naar de rang LA 3, de eindrang van een loopbaan bij de talendienst, is dat vergelijkend onderzoek verricht door de „groep Noël", bestaande uit de secretaris-generaal, de directeur-generaal Personeelszaken en algemeen beheer en de directeur-generaal van het directoraat-generaal waaronder de vacature valt.

Uit het antwoord van de Commissie op de klacht blijkt, dat de „groep Noël" in mei 1984 inderdaad onmogelijk een volledig en objectief onderzoek van de ingeschreven sollicitaties aan de hand van de meest recente beoordelingsrapporten kon verrichten, aangezien sommige van die rapporten nog niet definitief waren vastgesteld.

In die omstandigheden kon de Commissie zich op 24 oktober 1984 niet beperken tot de vaststelling van een besluit dat haar eerdere, nietige besluit bevestigde, maar had zij, na de onwettigheid van het bestreden besluit te hebben geconstateerd, dat besluit ongedaan moeten maken en na een regelmatige procedure een nieuw aanstellingsbesluit moeten nemen.

2. De *Commissie* voert daartegen aan, dat zij de persoonsdossiers van de sollicitanten tweemaal nauwgezet heeft onderzocht, te weten vóór het besluit van 16 mei 1984 en, nadat verzoeker een klacht had ingediend, vóór het besluit van 24 oktober 1984.

Het zou ondenkbaar zijn de wettigheid van dit laatste besluit in geding te brengen om de enkele reden, dat het als bevestiging van de eerdere aanstelling en niet als een nieuwe aanstelling is aangemerkt.

Willekeur en misbruik van bevoegdheid

1. Volgens *verzoeker* heeft de Commissie in oktober 1984 geen echt nieuw vergelijkend onderzoek van de verdiensten van de sollicitanten verricht, maar heeft zij enkel getracht haar besluit van 16 mei 1984 een schijn van wettigheid te geven.

Op te merken valt dat de gekozen sollicitant noch een grotere anciënniteit in de dienst noch een grotere anciënniteit in de rang dan verzoeker had; evenmin is hij in zijn beoordelingsrapporten gunstiger beoordeeld dan verzoeker. Bovendien is zijn gezondheidstoestand van dien aard, dat hij onmogelijk een afdeling van meer dan 80 vertalers en reviseurs kan leiden en beheren.

De procedure die tot het besluit van 24 oktober 1984 heeft geleid, heeft een verontrustend verloop gehad; als men de Commissie mag geloven, heeft de „groep Noël" in

één dag niet enkel een nieuw vergelijkend onderzoek verricht, maar ook haar conclusies opgesteld en deze aan het bevoegde lid van de Commissie voorgelegd. Deze zou ze nog dezelfde dag hebben onderzocht en een ontwerp-besluit hebben opgesteld, dat nog diezelfde 24ste oktober door de Commissie is vastgesteld. Daarentegen zou de secretaris-generaal de leden van de Commissie pas op 26 oktober 1984 in het kader van een versnelde schriftelijke procedure een nota hebben gezonden met een ontwerp-antwoord op de klacht van verzoeker.

2. De *Commissie* is van mening, dat zelfs indien artikel 45 van het Statuut zou zijn geschonden — quod non —, er geen sprake is van willekeur of misbruik van bevoegdheid; van dit laatste is sprake wanneer een administratief besluit wordt genomen met een ander dan het wettige doel voor ogen. Welnu, op 24 oktober 1984 heeft de Commissie met kennis van alle relevante gegevens een nieuw besluit genomen. Nietigverklaring van het besluit van 16 mei 1984 zou dus niet ipso iure de nietigverklaring van het tweede besluit meebrengen, dat daarvan losstaat in die zin, dat het na een nieuw onderzoek van alle relevante gegevens is genomen.

De beweringen van verzoeker betreffende de anciënniteit van de gekozen sollicitant en diens beoordeling in de over hem uitgebrachte beoordelingsrapporten zijn irrelevant, daar verzoeker het tot aanstelling bevoegd gezag geen kennelijke dwaling in de uitoefening van zijn beoordelingsbevoegdheid verwijt. Anderzijds heeft de gezondheidstoestand van de gekozen sollicitant volstrekt geen nadelige invloed op zijn beroepsbekwaamheid en met name niet op de vervulling van de taak van afdelingshoofd.

Concluderend betoogt de Commissie, dat het besluit van 24 oktober 1984 houdende bevestiging van het besluit van 16 mei 1984, volgens de wettelijke procedure tot stand is gekomen; de benaming ervan is niet bepalend voor de rechtskracht ervan. Verzoekers sollicitatie is afgewezen in het kader van de discretionaire bevoegdheid van de Commissie en om geen andere redenen dan zijn verdiensten en zijn beroepsbekwaamheid.

IV — Antwoorden op vragen van het Hof

In antwoord op vragen van het Hof heeft de Commissie verklaard dat er geen algemene criteria bestaan voor de beoordeling van de verdiensten van ambtenaren die voor bevordering naar de rang LA 3 in aanmerking komen, en dat die beoordeling in concreto moet gebeuren aan de hand van de in de kennisgeving van vacature geëiste kundigheden. Bij de onderhavige aanstelling zijn onder meer de bekwaamheid om leiding te geven, de zin voor initiatief en het organisatietalent van de gekozen sollicitant in aanmerking genomen.

Verder heeft de Commissie op verzoek van het Hof een afschrift van het proces-verbaal van de vergadering van de „groep Noël" van 10 mei 1984 overgelegd en daarbij gepreciseerd dat de zaak in oktober 1984 niet een tweede maal aan die groep is voorgelegd.

U. Everling
rechter-rapporteur